

Den nuvarande Skandinaviska vargstammen

Att:

Karmenu Vella,
European Commissioner for Environment
Regeringskansliet / Registrator
Miljö- och Lantbruksdepartementet

En liten högljudd grupp (tre procent av Sveriges befolkning) med egenintresset jakt, får styra var och hur många rovdjur som ska få finnas i den svenska faunan. Detta är alldeles speciellt för Sverige. Gruppen har mycket bristande biologisk utbildning eller vetenskaplig forskargrund för att yttra sig om biologisk mångfald och ställer Sveriges rovdjurspolitik i en skamlig dager inför EU och världen. Konkurrens om älguttag i vargbältet samt löshunds jakt väger tyngre i Jägarkretsar än ett gynnsamt bevarandestatus av den svenska vargstammen.

Sverige har i särklass den starkaste och tätaste älgstammen i världen och kanske även i jordens historia.

Den skandinaviska halvön (Sverige och Norge) är sannolikt för liten för att ensam hålla en livskraftig vargstam på lång sikt. Därför bör åtgärder för att underlätta och främja invandring från den finsk/ryska vargpopulationen vara av största vikt.

Den smala genetiska basen, endast tre individer, för den **nuvarande** Skandinaviska vargstammen gör denna rekommendation desto viktigare.

Kvoten mellan genetiskt effektiv och total populationsstorlek (N_e/N), ligger mellan 0,25 och en eller två invandrande vargar per generation (ungefär fem år) skulle ge tillräckligt tillskott av genetisk variation för att säkra en långsiktig överlevnad för populationen.
/SLU/NINA/SKANDULV/Högskolan i Hedmark/Grimsö forskningsstation.

Det är främst två typer av genetisk risk en liten population löper.

Den ena är långsiktig och består av att små populationer genom en helt slumpmässig process, s.k. genetisk drift.

Kontinuerligt tappar vargstammen genetisk variation. Populationen förväntas bli sämre rustad för att anpassa sig till framtida problem, exempelvis nya sjukdomar eller förändrad miljö.

Det andra problemet, risk för s.k. inavelsdepression, är mer akut genom att det kan slå igenom inom en relativt kort tidsperiod. Att inavel kan ge problem har att göra med att de allra flesta genetiska anlag för skadliga egenskaper, t.ex. olika former av missbildningar eller nedsatt fruktsamhet, är dolda anlag som slår igenom först när man ärver dem från både sin mor och sin far.

Risken att två djur, som bär samma dåliga anlag, ska träffas och para sig är liten när populationen är stor och den genomsnittliga släktskapsgraden låg. Men i små populationer, där alla är släkt med alla, är den betydligt större.

Tilliten till det unika Tivedenparet, vars avkommor från 2014 har dödats eller förolyckats, har redan gått förlorad.

2015 års valpar, som kanske har möjlighet att producera egna valpar, är bara ett stort frågetecken. Inte förrän dessa avkommor är i aveln kan man med säkerhet säga att den genetiska statusen kan förbättrats. Dessutom verkar föräldrahanen vara spårlöst försvunnen.

Om reviren blir mindre och tätare.

Detta är av stor betydelse för beräkningen eftersom predationstrycket per ytenhet blir tre gånger så högt i ett vargrevir som är 500 km jämfört med ett som är 1500 km vid samma predationstakt. Endast detta bör ligga till grund för en eventuell licensjakt för att motverka svält, revirstrider och återväxt av bytesdjur. Man kan inte idka licensjakt på en isolerad och inavlad population utan att samtidigt förbättra den genetiska statusen.

Det övergripande målet med politiken är att Sverige ska ta ansvar för att björn, varg, järv, lodjur och kungsörn finns i ett så stort antal att de långsiktigt finns kvar i den svenska faunan och att arterna kan sprida sig till sina naturliga utbredningsområdet.

Naturvårdsverket ska, i samråd med Statens jordbruksverk, Statens veterinärmedicinska anstalt, berörda länsstyrelser och övriga berörda myndigheter och organisationer, fortsätta arbetet med aktiva åtgärder för den genetiska förstärkningen av vargstammen inom Sverige.

<http://www.regeringen.se/sb/d/15767/a/206509>

Förvaltningsrätten i Stockholm har meddelat att Naturvårdsverkets beslut att tillåta licensjakt på 30 vargar 2013 strider mot lagen. Den 23 december kom Förvaltningsrättens dom om licensjakten på varg 2014.

Domen lägger fast att Naturvårdsverkets beslut om jakt på 30 vargar var och är olagligt.

Men ingen bär ansvaret?!

Högsta Förvaltningsdomstolen ska avgöra om "Naturvårdsverkets beslut om licensjakt efter varg kan tas upp till prövning av domstol trots att det enligt 58 § 1 jaktförordningen inte får överklagas".

Högsta Förvaltningsdomstolens dom kan bli prejudicerande.

Kammarrätten menade tidigare att det inte finns stöd i EU-rätten för att överklaga Naturvårdverkets beslut och att det därför var fel av Förvaltningsrätten att pröva föreningen Nordulvs överklagande.

Ska Sverige fortsätta med licensjakter, som är planerade för 2016 och 2017 utan att förbättra den genetiska statusen, samt förhindra att miljö- och bevarandeorganisationer har rätten att överklaga besluten, har Sverige hamnat i ett rättshaveri som strider mot EU:bestämmelser.

Till slut kan påpekas att eftersom det läggs ut miljardbelopp på viltstängsel borde Sverige har råd med att vara mer frikostig med bidrag till rovdjursavvisande stängsel / RAS.

Datum som ovan

WAS arbetsgrupp
gm/Styrelsen
Wolf Association Sweden
Orgnr; 802454-4846